

[Ebba Strange.]

på tryk endnu her i tinget, men som vi har set på tryk i aviserne, og som jeg har mødt på et møde i landet, nemlig at arbejdsløshedsunderstøttelsen skal sættes ned, sådan at de arbejdsløse nu skal spises af med 120 pct. af en folkepension. Derudover skal børnefamilierne betale. Børnetilskuddene skal bortfalde. Daginstitutioner skal privatiseres, dvs. at det er forældrene selv, der skal betale udgifterne til daginstitutioner. Boligtilskuddene skal bortfalde for alle andre end pensionister, og så er det, jeg godt vil gøre opmærksom på, at selv om vi skulle få 60.000 skattefrie kroner, betaler en sådan lavtlønnet børnefamilie immervæk let 2.000 kr. i husleje plus daginstitutionspladser, og så kunne jeg godt lide at se, hvor meget der bliver tilbage.

Derudover skal de lavtlønnede betale ved at blive holdt i deres lavtlønnet, fordi der ikke skal gives uddannelse til alle ud over det 7. skoleår.

Derudover skal de offentligt ansatte betale, uden hensyn til om det er postbude med 60.000 kr. i løn eller det er børnehavepædagoger med 40.000 kr. i løn. Alle offentligt ansatte skal gå ned i løn.

Endelig skal u-landene altså betale.

Hr. Jørgen Junior var også inde på kvinderne, og han mente, at kvinderne selv skulle bestemme, hvad de ville. Jeg synes, hr. Jørgen Junior burde sætte sig lidt ind i kvindepolitik, før han udtaler sig om den. Der har, lige så længe der har været kvindeorganisationer i dette land, uanset hvilket politisk tilhørsforhold de har haft, været et klart ønske om gratis daginstitutioner, for at kvinderne kunne få noget, der lignede et frit valg.

En anden ting, jeg vil nævne, er, at den kvindelige arbejdsløshed i dag ligger på omkring 11 pct., hvor den gennemsnitlige ligger på 8-9. Så kan man tale om frit valg for kvinderne, når der intet arbejde er at få og altså heller ingen daginstitutioner efter hr. Jørgen Juniors mening; så er der intet frit valg tilbage.

Nej, fremskridtspartiet er ikke noget socialt ansvarligt parti. Det er et parti, der prøver at sætte de forskellige grupper af lønmodtagere op mod hinanden, som i virkeligheden har fælles interesser. Det er et parti, der prøver at spille på at fremkalde misundelse og egoisme, og det er en farlig politik, fordi den slører de fælles interesser, som lønmodtagere, pensionister og uddannelsessøgende har, og i stedet for

får dem til at bekæmpe hinanden. Hvis det lykkes, forhindrer man dem i at stå sammen om den fælles kamp, som i virkeligheden er deres, nemlig kampen mod det kapitalistiske system, som de senest indgæede forlig med al tydelighed viser har spillet fallit, og som trænger til at afløses af et andet.

Halvgaard (FP):

Det er påpeget gang på gang under debatten i dag, at Danmark befinder sig i en af de alvorligste krisesituationer, vi har oplevet i de senere år. Arbejdsløsheden og den alvorlige økonomiske situation har været kardinalpunkterne, hvorom debatten især har koncentreret sig. Men det må også fremhæves her ved påbegyndelsen af en ny folketingssamling, at der er andre store problemer, der i lige så høj grad af hensyn til vort samfund trænger sig på, og som skal og bør løses hurtigst muligt.

Jeg tænker på det utrolige roderi, der hersker inden for uddannelsesområdet og det lige fra folkeskolen, lærlingeuddannelserne, de 16-19-årges uddannelser til de højeste uddannelser med forholdene på Roskilde universitetscenter som det mest afskrækkende eksempel, et roderi, som vi simpelt hen ikke kan være bekendt. Statsministeren udtalte i sin redegørelse, at uddannelse spiller en afgørende rolle også i forbindelse med vor konkurrenceevne, og disse ord er så rigtige, som de er sagt. Men så må statsministeren og hans parti også medvirke til at etablere et uddannelsessystem, et uddannelsesforløb, som er effektivt og retfærdigt, som tilgodeser befolkningens ønsker, og som ikke betyder en devaluering og en forringelse af vort kundskabsniveau.

Derfor er det ikke tilstrækkeligt, når statsministeren udtaler, at der er skabt afklaring med ikrafttrædelsen af den nye folkeskolelov, for det er der ikke. Den nye folkeskolelov er på mange områder en dårlig lov. Den er utilstrækkelig og derfor så svag, at det er betænkeligt fremover at bruge den som grundlag for adgangen til gymnasiet og dermed til de videre uddannelser.

Folkeskoleloven lever ikke op til de krav, man kan stille til et undervisningstilbud, der for vore børns vedkommende beslaglægger 9 år af deres liv. Folkeskolen, som den er i dag, tilgodeser ikke hensynet hverken til den dygtige eller til den svage elev. Gennemførelse af bestemte timetalsnormer begrænser elevernes adgang til at udvide deres kundskabsbehov, lempelser i eksamenskravene mindsker ud-